

© Judit Colomer

El gegant del Pi

dramatúrgia i direcció Pau Vinyals

23/12 en endavant

Sala online

l'liure

TEMPORADA 20/21

Sobre l'espectacle —> 3

Sinopsi —> 4

En paraules del director —> 5

Parlant amb Pau Vinyals —> 6

Biografia —> 7

Fitxa artística —> 8

Informació pràctica —> 9

Pròxim teatre radiofònic —> 10

Torna l'autoficció radiofònica *El gegant del Pi*, un monòleg a dues veus, un procés de creació per trobar les paraules de tots els silencis que habiten una família. Estrenat la passada primavera durant la primera onada de la pandèmia, el Lliure recupera aquest espectacle que va ser la seva primera aposta per la creació de noves formes teatrals en confinament.

© Judit Colomer

Sinopsi

Un viatge del poble a la ciutat, de la ciutat al mig del bosc i del bosc al menjador de casa. De l'espai públic al privat: de què seríem capaços per defensar casa nostra? Què no faríem per salvar un fill?

TALL ÀUDIO

https://www.youtube.com/watch?v=rVaNkj5p_8&feature=youtu.be

MÉS INFO

<https://www.teatrelliure.com/ca/programacio/tots-els-espectacles/el-gegant-del-pi>

En paraules del director

En Pau és un home de 33 anys, l'edat de Crist. S'acaba de comprar un pis amb la seva dona al barri del Raval de Barcelona. És feliç amb la seva feina i la Judit. S'estimen, es miren amb amor i tendresa mentre van traient de les caixes tots els objectes i els col·loquen al seu lloc: un cartell de Tortell Poltrona, un electrocardiograma, fotos, fotos de família feliç; un dinar de Nadal, Setmana Santa, un salt a la piscina... recorda com estimava el seu avi. El seu avi era franquista. Un viatge del poble a la ciutat, de la ciutat al mig del bosc i del bosc al menjador de casa. De l'espai públic al privat. El gegant del Pi és una autoficció de l'herència rebuda, d'un intent per encarar la construcció d'una llar. Què ha fet la meua família per defensar les seves propietats? De què seríem capaços per defensar casa nostra? Què faríem per salvar un fill? Aquesta peça parla del feixisme que irremeiablement portem dins. Del nostre monstre.

Pau Vinyals

ENTREVISTA

Parlant amb Pau Vinyals

Vau estrenar la primavera passada durant la primera onada de la pandèmia. Quines sensacions teníeu llavors i quines ara?

La primavera passada, quan vam estrenar, estàvem nerviosos. Tots els implicats sentíem que teníem moltes ganes d'explicar aquesta història. Jo, personalment, tenia una necessitat vital que encara tinc. Veient la reacció de la gent que va escoltar la funció vaig entendre el perquè d'aquella bola a l'estómac que tenia ganes de sortir en forma de creació teatral. I que aquella necessitat no només era meva. El meu mòbil es va omplir d'històries personals que em van anar explicant els espectadors d'*El gegant del Pi*. Va ser molt emocionant. Penseu que estàvem en ple confinament. Estic segur que va ser un bàlsam per a molta gent, així m'ho van fer sentir. Tothom volia explicar-me la seves històries, els seus punts de vista.

L'espectacle parla de la teva família. És el projecte més personal que has fet?

D'alguna manera, tots els projectes que acabes fent esdevenen personals. Tant si només fas d'actor com si també estàs implicat en la creació del projecte, o almenys ho sento així cada vegada. Crec que la diferència d'*El gegant del Pi* rau en afirmar que el que em passa ho dic en escena, m'ha passat o em passa a mi. Poso el meu cos, en aquest cas la meua veu, al centre de l'espectacle i això provoca una atenció especial en l'espectador i en mi en un lloc especialment vulnerable. En el

fons, no deixa de ser un joc. Això sí, un joc que té els seus perills i perversions.

Què té de real i què de ficció?

Penso que no té cap mena d'importància assenyalar el que és més o menys ficcionat en la narració. L'important és que aquesta història, d'alguna manera, ens implica a tots i fa que cada espectador reflexioni sobre la seva història més íntima. El que sí que vull ratificar és que el meu avi va lluitar amb els *nacionals*, com tants d'altres aquí a Catalunya i a la resta d'Espanya.

T'interessa el format radiofònic? Havies fet abans alguna cosa semblant?

No havia fet res de semblant. Penso que tots els formats tenen les seves particularitats, la seva funció. La veritat és que mai hagués pensat que *El gegant del Pi* veuria la primera llum en versió audioteatre. Vaig dubtar al principi perquè soc un fonamentalista de l'ara i aquí, d'estar tots junts en un espai compartint coses. Però de seguida vaig veure que l'audioteatre com a gènere independent del teatre tenia moltes possibilitats. Fins i tot és millor que una lectura dramatitzada.

Acabarà *El gegant del Pi* dalt d'un escenari?

Amb un equip meravellós estem lluitant perquè així sigui. De fet, ja tenim data d'estrena fora de Barcelona i una gira que s'està acabant de configurar. Tot i que encara no podem dir res. Per mi és un text que va ser escrit per ser interpretat en un teatre. Res podrà superar una sala plena de gent compartint un esdeveniment. Jo penso que el teatre és allò que succeeix, fins i tot a vegades de manera imprevista, no únicament allò que es diu.

© Miquel Folch agent

BIOGRAFIA

Pau Vinyals

dramatúrgia i direcció

Actor de teatre, cinema i televisió. Llicenciat en interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona.

En teatre debuta el 2003 amb *Homenatge Alcobé*, escrita i dirigida per Sílvia Escuder. Ha treballat amb directors com Llàtzer Garcia, Lurdes Barba, Joan Castellà, Carme Portaceli, Lluís Homar o Jordi Prat i Coll, entre d'altres. Destaca la seva participació a *Filla del seu pare*, versió d'Hedda Gabler d'Aleix Aguilà (dir. Pau Miró Cia. Solitària) i a *L'hostalera* de Carlo Goldoni (dir. Pau Carrió Cia. Darrerament, ha actuat a *Mi nombre es alguien y cualquiera*, de Laura Vago y Maria Zaragoza (Teatre Lliure, temporada 20/21); *Solitud*, de Victor Català (dir. Àlvia Gorina) i *Suit Toc Núm 6* de la Cia. Impuxibles, Judith Pujol i María Velasco.

A la televisió, l'hem vist a les sèries *45 revoluciones* d'Antena 3/ Netflix (dir. David Pinillos i Gustavo Ron); *Merlí* de TV3/ Netflix (dir. Hector Lozano i Eduard Cortés) o *El crac* de TV3 (dir. Joel Joan i Hector Claramunt). També ha treballat en pel·lícules com *Siempre he querido dirigir*, de Steve Jacobs i *Boy*, de Jorge M. Fontana.

Fitxa artística

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ

Pau Vinyals

INTÈRPRETS

Júlia Barceló i Pau Vinyals

ESPAI SONOR

Arnau Vallvé - Can Sons

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

Informació pràctica

IDIOMA

Català

DURADA APROXIMADA

1 h 16'

HORARIS

A partir del 23/12 a les 20.00 h

PREU

5 € entrada individual

29 € butaca online (per a totes les emissions de la Sala online)

XAT POSTFUNCIO

27/12 a les 20.00 h per Zoom i al canal de youtube del Lliure

XARXES

#ElGegantDelPi

#TeatreRadiofònic

CONTACTE

Rocio Pedrol

M. 669 06 75 66

Mar Solà

M. 675 44 98 86

premsa@teatrelliure.com

**Pròxims
espectacles de
teatre radiofònic
#SocDigital**

Maria lapidada

dramatúrgia i direcció
Jordi Prat i Coll
28/01 en endavant

MÉS INFO

<https://www.teatrelliure.com/ca/programacio/tots-els-espectacles/maria-lapidada>

entitat concertada amb

membre de

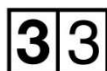
amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

